

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (pátého senátu)

25. září 2015*

„REACH — Zahrnutí oxidu chromového na seznam látek podléhajících povolení — Použití nebo kategorie použití osvobozené od požadavku povolení — Pojem ‚stávající zvláštní právní předpisy Společenství, které stanoví minimální požadavky týkající se ochrany lidského zdraví nebo životního prostředí pro použití látky‘ — Zjevně nesprávné posouzení — Proporcionalita — Právo na obhajobu — Zásada řádné správy“

Ve věci T-360/13,

Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO), se sídlem v Memmingenu (Německo), a žalobci, jejichž jména jsou uvedena v příloze I, zastoupení C. Mereuem a K. Van Maldegemem, advokáty, a J. Beckem, solicitor,

žalobci,

podporovaní

Assogalvanica, se sídlem v Padově (Itálie), a dalšími vedlejšími účastníky, jejichž jména jsou uvedena v příloze II, zastoupenými C. Mereuem, K. Van Maldegemem a J. Beckem,

vedlejší účastníci řízení,

proti

Evropské komisi, zastoupené K. Talabér-Ritz a J. Tomkinem, jako zmocněnci,

žalované,

podporované

Evropskou agenturou pro chemické látky (ECHA), zastoupenou W. Broerem, M. Heikkilä a T. Zbihlejem, jako zmocněnci,

vedlejší účastníci,

jejímž předmětem je návrh na částečné zrušení nařízení Komise (EU) č. 348/2013 ze dne 17. dubna 2013, kterým se mění příloha XIV nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek (REACH) (Úř. věst. L 108, s. 1),

* Jednací jazyk: angličtina.

TRIBUNÁL (pátý senát),

ve složení A. Dittrich (zpravodaj), předseda, J. Schwarcz a V. Tomljenović, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: C. Heeren, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 12. února 2015,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 První žalobce, Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-Verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO), je sdružením založeným podle německého práva, které zastupuje následné uživatele oxidu chromového.
- 2 185 žalobců, jejichž jména jsou uvedena v příloze I, lze zařadit do tří skupin. První skupina zahrnuje žalobce, kteří používají oxid chromový ve vodných roztocích na povrchovou úpravu. Druhou skupinu tvoří žalobci, kteří se podílejí na dodávání směsí obsahujících oxid chromový, které jsou určeny k povrchovým nátěrům. Třetí skupina se skládá z žalobců, kteří jsou průmyslovými zákazníky využívajícími chromovou povrchovou úpravu pro vlastní primární výrobky, především ve svém postavení dodavatelů nebo výrobců mechanických částí, strojů nebo jiných výrobků.
- 3 V srpnu roku 2010 Spolková republika Německo zaslala Evropské agentuře pro chemické látky (ECHA) dokumentaci (dále jen „dokumentace podle přílohy XV“) vypracovanou pro účely identifikace oxidu chromového jako látky vzbuzující mimořádné obavy postupem stanoveným v článku 59 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, s. 1). V této dokumentaci Spolková republika Německo navrhla identifikovat oxid chromový jako látku vzbuzující mimořádné obavy, a to proto, že byl klasifikován mezi karcinogenními látkami kategorie 1 a mutagenními látkami kategorie 2 v příloze VI nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí, o změně a zrušení směrnic 67/548/EHS a 1999/45/ES a o změně nařízení (ES) č. 1907/2006 (Úř. věst. L 353, s. 1), a že tato látka tudíž splňuje kritéria stanovená čl. 57 písm. a) a b) nařízení č. 1907/2006. Uvedená dokumentace odkazuje zejména na dvě zprávy, a to na analytickou zprávu o hodnocení rizik vypracovanou Spojeným královstvím v roce 2005, nazvanou „European Union Risk Assessment Report, 3rd Priority List, Volume 53“ (zpráva o hodnocení rizik v Evropské unii, 3. seznam priorit, svazek č. 53), a na zprávu vypracovanou Institutem ochrany zdraví a bezpečnosti při práci německého sociálního pojištění pracovních úrazů a nemocí z povolání, nazvanou „MEGA-Auswertungen zur Erstellung von REACH-Expositionsszenarien für Chrom (VI) – Verbindungen (2000 bis 2009) in Deutschland“ [Analytická zpráva MEGA o možných scénářích REACH expozice sloučeninám chromu (VI) (2000 až 2009) v Německu] (dále jen „zpráva MEGA“).
- 4 V souladu s čl. 59 odst. 4 nařízení č. 1907/2006 byla dokumentace podle přílohy XV zveřejněna dne 30. srpna 2010, přičemž byla poskytnuta lhůta pro podání připomínek, která uplynula dne 14. října 2010. Po předložení připomínek byla tato dokumentace postoupena Výboru členských států ECHA v souladu s čl. 59 odst. 7 uvedeného nařízení. Tento výbor přijal návrh Spolkové republiky Německo. Rozhodnutím ze dne 14. prosince 2010 ECHA následně podle čl. 59 odst. 8 tohoto nařízení zapsala

oxid chromový na seznam látek pro případné zahrnutí do přílohy XIV tohoto nařízení (dále jen „kandidátský seznam“), jehož aktualizovaná verze byla zveřejněna na internetové stránce ECHA dne 15. prosince 2010.

- 5 V souladu s čl. 58 odst. 4 nařízení č. 1907/2006 ECHA dne 15. června 2011 zveřejnila návrh doporučení látek, které mají být zahrnuty do přílohy XIV tohoto nařízení, která obsahuje seznam látek podléhajících povolení, a vyzvala zúčastněné strany, aby předložily své připomínky před 14. zářím 2011. V rámci svých připomínek předložených ECHA při této veřejné konzultaci první žalobce navrhoval stanovení výjimky ve smyslu čl. 58 odst. 1 písm. e) ve spojení s čl. 58 odst. 2 nařízení č. 1907/2006 pro použití oxidu chromového jako aktivní katalytické látky. Připomínky předložené zúčastněnými stranami, včetně prvního žalobce, byly následně zveřejněny.
- 6 Dne 19. prosince 2011 přijal Výbor členských států ECHA stanovisko k návrhu doporučení uvedenému v bodě 5 výše.
- 7 Dne 20. prosince 2011 předložila ECHA své doporučení látek, které mají být zahrnuty do přílohy XIV nařízení č. 1907/2006. V tomto doporučení ECHA navrhla, aby výjimka nebyla udělena pro žádné použití oxidu chromového.
- 8 Podle článku 131 a postupem stanoveným v čl. 133 odst. 4 nařízení č. 1907/2006 Evropská komise přijala dne 17. dubna 2013 nařízení (EU) č. 348/2013, kterým se mění příloha XIV nařízení č. 1907/2006 (Úř. věst. L 108, s. 1, dále jen „napadený akt“).
- 9 Napadeným aktem byl oxid chromový zahrnut do přílohy XIV nařízení č. 1907/2006. Nebyla udělena žádná výjimka na základě čl. 58 odst. 2 uvedeného nařízení pro některé způsoby použití oxidu chromového.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 10 Žalobci předložili projednávanou žalobu návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 8. července 2013.
- 11 Dopisem zaregistrovaným kanceláří Tribunálu dne 18. října 2013 Assogalvanica a 93 dalších fyzických a právnických osob podaly návrhy na vstup do řízení jako vedlejší účastníci řízení na podporu návrhových žádání žalobců. Po vyslechnutí účastníků řízení bylo usnesením ze dne 4. března 2014, VECCO a další v. Komise (T-360/13, EU:T:2014:130), vyhověno návrhům Assogalvanica a dalších vedlejších účastníků řízení, jejichž jména jsou uvedena v příloze II. Pokud jde o ostatní osoby, které podaly návrh na vstup do řízení jako vedlejší účastníci, jejich návrh byl zamítnut.
- 12 Dopisem zaregistrovaným kanceláří Tribunálu dne 21. října 2013 požádala ECHA o možnost vstoupit do řízení jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání Komise. Uvedené žádosti bylo vyhověno po vyslechnutí účastníků řízení usnesením ze dne 22. listopadu 2013.
- 13 Dne 22. ledna 2014 předložila ECHA spis vedlejší účastnice řízení.
- 14 Dne 11. března 2014 žalobci předložili svá vyjádření ke spisu vedlejší účastnice řízení předloženému agenturou ECHA.
- 15 Dne 24. dubna 2014 Assogalvanica a další vedlejší účastníci, jejichž jména jsou uvedena v příloze II, předložili svůj spis vedlejších účastníků. Dne 18. června 2014 žalobci a Komise předložili svá vyjádření k tomuto spisu.

- 16 Žalobci ve své žalobě navrhují, aby Tribunál:
- prohlásil žalobu za přípustnou a opodstatněnou;
 - určil, že napadený akt je částečně protiprávní v rozsahu, v němž se zakládá na zjevně nesprávném posouzení a je v rozporu s čl. 58 odst. 2 nařízení č. 1907/2006, zásadou proporcionality a právem na obhajobu (včetně zásady řádné správy a nejvyšší kvality vědeckých posouzení);
 - částečně zrušil napadený akt v rozsahu, v němž neobsahuje v příloze v řádku 16 pátém sloupci pod názvem „Osvobozené (kategorie) použití“ následující výjimku: „použití oxidu chromového pro výrobní účely ve vodním roztoku, čímž je splněna maximální hodnota expozice 5 µg/m³ (nebo 0,005 mg/m³)“ nebo podobné znění, jehož cílem je vynětí „použití oxidu chromového při elektrolytickém pokovování, leptacích postupech, elektrolytickém leštění a při dalších postupech a technologiích úpravy povrchů, jakož i při mísení“ z oblasti působnosti napadeného aktu, nebo slovní spojení s tímtéž účinkem;
 - uložil Komisi změnit napadený akt tak, aby byl uveden do souladu s rozsudkem Tribunálu;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 17 Na jednání žalobci vzali zpět druhý a čtvrtý bod svých návrhových žádání.
- 18 Komise a ECHA navrhují, aby Tribunál:
- prohlásil žalobu za neopodstatněnou;
 - uložil žalobcům, jakož i společnosti Assogalvanica a dalším vedlejším účastníkům, jejichž jména jsou uvedena v příloze II, náhradu nákladů řízení.
- 19 Assogalvanica a další vedlejší účastníci, jejichž jména jsou uvedena v příloze II, navrhují, aby Tribunál:
- určil, že napadený akt je částečně protiprávní v rozsahu, v němž se zakládá na zjevně nesprávném posouzení a je v rozporu s čl. 58 odst. 2 nařízení č. 1907/2006, zásadou proporcionality a právem na obhajobu (včetně zásady řádné správy a nejvyšší kvality vědeckých posouzení);
 - částečně zrušil napadený akt v rozsahu, v němž neobsahuje v příloze v řádku 16 pátém sloupci pod názvem „Osvobozené (kategorie) použití“ následující výjimku: „použití oxidu chromového pro výrobní účely ve vodním roztoku, čímž je splněna maximální hodnota expozice 5 µg/m³ (nebo 0,005 mg/m³)“ nebo podobné znění, jehož cílem je vynětí „použití oxidu chromového při elektrolytickém pokovování, leptacích postupech, elektrolytickém leštění a při dalších postupech a technologiích úpravy povrchů, jakož i při mísení“ z oblasti působnosti napadeného aktu, nebo jakoukoliv jinou formulaci, která by mohla vyjmout používání oxidu chromového v odvětví pokovování z oblasti působnosti napadeného aktu;
 - uložil Komisi změnit napadený akt tak, aby byl uveden do souladu s rozsudkem Tribunálu;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 20 Dopisem došlým kanceláři Tribunálu dne 8. září 2015 žalobci požádali o znovuotevření ústní části řízení, přičemž předložili novou vědeckou analýzu týkající se údajů obsažených ve zprávě MEGA. Alternativně žalobci navrhují založit uvedený posudek do spisu a vyzvat účastníky řízení prostřednictvím organizačního procesního opatření, aby zaujali stanovisko k jeho dopadu na řešení sporu.

Právní otázky

K přípustnosti prvního a třetího bodu návrhových žádání společnosti Assogalvanica a dalších vedlejších účastníků, jejichž jména jsou uvedena v příloze II

- 21 Podle čl. 40 čtvrtého pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie, který se v souladu s čl. 53 prvním pododstavcem téhož statutu použije na řízení před Tribunálem, se návrhová žádání obsažená v návrhu na vstup do řízení omezí na podporu návrhových žádání jednoho z účastníků řízení. Vedlejší účastník proto nemůže rozšířit návrhová žádání účastníka řízení, na podporu kterých vstoupil do řízení jako vedlejší účastník (rozsudek ze dne 10. května 2001, Kaufring a další v. Komise, T-186/97, T-187/97, T-190/97 až T-192/97, T-210/97, T-211/97, T-216/97 až T-218/97, T-279/97, T-280/97, T-293/97 a T-147/99, Recueil, EU:T:2001:133, bod 137).
- 22 V projednávané věci žalobci vzali zpět druhý a čtvrtý bod svých návrhových žádání. První a třetí bod návrhových žádání společnosti Assogalvanica a dalších vedlejších účastníků, jejichž jména jsou uvedena v příloze II, tudíž již nejsou předloženy na podporu návrhových žádání žalobců, a proto musejí být odmítnuty jako nepřijatelné.

K věci samé

- 23 Na podporu žaloby žalobci předkládají čtyři žalobní důvody, které vycházejí zaprvé ze zjevně nesprávného posouzení, zadruhé z porušení čl. 58 odst. 2 nařízení č. 1907/2006, zatřetí z porušení zásady proporcionality a začtvrté z porušení práva na obhajobu, zásad řádné správy a „nejvyšší kvality vědeckých posouzení“.
- 24 Nejprve je třeba posoudit druhý žalobní důvod.

K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 58 odst. 2 nařízení č. 1907/2006

- 25 Žalobci tvrdí, že Komise porušila čl. 58 odst. 2 nařízení č. 1907/2006, když nevyjmula z požadavku povolení dotčené užívání oxidu chromového. Podle nich je riziko vyplývající z tohoto užívání náležitě kontrolováno. Tvrdí, že existuje zvláštní právní úprava Společenství, která stanoví minimální opatření, která musejí zaměstnavatelé povinně přijmout za účelem kontroly rizik vyplývajících z používání oxidu chromového, a to zejména směrnice Rady 98/24/ES ze dne 7. dubna 1998 o bezpečnosti a ochraně zdraví zaměstnanců před riziky spojenými s chemickými činiteli používanými při práci (čtrnáctá samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice 89/391/EHS) (Úř. věst. L 131, s. 11; Zvl. vyd. 05/03, s. 279) a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/37/ES ze dne 29. dubna 2004 o ochraně zaměstnanců před riziky spojenými s expozicí karcinogenům nebo mutagenům při práci (šestá samostatná směrnice ve smyslu čl. 16 odst. 1 směrnice Rady 89/391/EHS) (Úř. věst. L 158, s. 50; Zvl. vyd. 05/05, s. 35). Podle jejich názoru jsou tyto směrnice „zvláštní“ i v případě látek, které v nich nejsou výslovně uvedeny, pokud tyto látky patří do jedné z kategorií látek, na které se uvedené směrnice vztahují. Skutečnost, že tyto směrnice neobsahují limitní hodnotu expozice na pracovišti pro oxid chromový, podle nich nevylučuje, že jsou dostatečně „zvláštní“ a že stanovují „minimální požadavky“ ve smyslu čl. 58 odst. 2 nařízení č. 1907/2006. Tvrdí, že pokud by byly vyžadovány limitní hodnoty expozice, znamenalo by to stanovení maximálních požadavků, což by podle nich překračovalo rámec čl. 58 odst. 2 nařízení č. 1907/2006, který odkazuje pouze na minimální požadavky. Ve svém sdělení o výsledcích hodnocení rizik a strategiích omezování rizik pro látky: oxid chromový, dichroman amonný, dichroman draselný (Úř. věst. 2008, C 152, s. 1) Komise podle žalobců navíc považovala opatření ke zmírnění rizik, která se již uplatňují, za dostatečná. V „plánu týkajícím se látek vzbuzujících mimořádné obavy“, který Komise zveřejnila v únoru roku 2013, Komise podle žalobců uznala, že rizika lze kontrolovat i „mimo rámec“ nařízení č. 1907/2006. Navíc podle nich neexistuje žádné zvláštní riziko rakoviny, které by bylo způsobeno odvětvím galvanického pokovování, a to díky

účinnosti opatření ke zmírnění rizik přijatých zaměstnavateli. Kromě toho se na uživatele oxidu chromového vztahují další ustanovení právních předpisů, jejichž cílem je ochrana zdraví a životního prostředí, jako jsou směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/18/EU ze dne 4. července 2012 o kontrole nebezpečí závažných havárií s přítomností nebezpečných látek a o změně a následném zrušení směrnice Rady 96/82/ES (Úř. věst. L 197, s. 1), směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrování prevence a omezování znečištění) (Úř. věst. L 334, s. 17) a ustanovení řady vnitrostátních právních řádů. Dostatečná úroveň kontroly rizik spojených s předmětným používáním oxidu chromového je podle žalobců kromě toho zajištěna celou sérií vnitrostátních pravidel a lze jí dosáhnout i na základě dobrovolného uplatňování limitních hodnot expozice na pracovišti. A konečně povinnost hodnotit možnost výjimky a související důkazní břemeno podle nich v rámci čl. 58 odst. 2 nařízení č. 1907/2006 přísluší Komisi, a nikoliv hospodářským subjektům.

- 26 Assogalvanica a další vedlejší účastníci, jejichž jména jsou uvedena v příloze II, se v podstatě připojují k argumentům žalobců, přičemž zdůrazňují, že Komise a agentura ECHA měly vážně a důkladně ověřit účinnost opatření, která jsou již v platnosti, což vyplývá ze slova „náležitě“, uvedeného ve znění čl. 58 odst. 2 nařízení č. 1907/2006, jakož i z cíle uvedeného v článku 55 uvedeného nařízení, podle kterého musí Komise a agentura ECHA zohlednit řádné fungování trhu Unie. Článek 58 odst. 2 tohoto nařízení ostatně podle nich stanovuje pouze minimální požadavky, takže je v rozporu se zásadou subsidiarity, aby Komise jednostranně ukládala přísnější požadavky. Hodnocení podle tohoto ustanovení si podle nich vyžaduje důkladnější analýzu nejen relevantní unijní právní úpravy, ale i z právní úpravy, z níž vychází, jejího praktického uplatňování a faktických údajů, které byly v této souvislosti shromážděny, a to s cílem posoudit, zda minimální požadavky umožňují náležitě kontrolovat rizika.
- 27 Komise, podporovaná agenturou ECHA, tyto argumenty zpochybňuje.
- 28 Je třeba předeslat, že nařízením č. 1907/2006 zavedl zákonodárce režim registrace, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, a to zejména s cílem, jak uvádí první bod odůvodnění nařízení č. 1907/2006, zajistit vysokou úroveň ochrany lidského zdraví a životního prostředí a volný pohyb látek na vnitřním trhu a současně zvýšení konkurenceschopnosti a inovace. Konkrétně uvedené nařízení v hlavě VII upravuje povolovací postup. Cílem tohoto postupu je podle článku 55 uvedeného nařízení zajistit řádné fungování vnitřního trhu a zároveň zajistit, aby rizika plynoucí z látek vzbuzujících mimořádné obavy byla náležitě kontrolována a aby tyto látky byly postupně nahrazeny vhodnými alternativními látkami nebo technologiemi, je-li to z hospodářského a technického hlediska uskutečnitelné. Povolovací postup se může použít na všechny látky, jež splňují kritéria uvedená v článku 57 tohoto nařízení č. 1907/2006.
- 29 První fáze povolovacího postupu spočívá v tom, že ECHA přezkoumá, zda látka splňuje kritéria stanovená článkem 57 nařízení č. 1907/2006 zejména na základě dokumentace podle přílohy XV téhož nařízení. Tuto dokumentaci připravuje ECHA na žádost Komise nebo členský stát. Na konci uvedené fáze ECHA identifikuje tuto látku jako látku, která splňuje tato kritéria, a uvedenou látku zařadí na kandidátský seznam.
- 30 Druhá fáze povolovacího postupu se týká zahrnutí látky uvedené na kandidátském seznamu do přílohy XIV nařízení č. 1907/2006 v souladu s článkem 58 tohoto nařízení. Jakmile je uvedená látka zahrnuta do této přílohy a jsou splněny podmínky pro její zákaz stanovené v článku 56 uvedeného nařízení, lze ji dále používat nebo uvádět na trh pouze v případě, že v rámci třetí fáze uvedeného postupu bylo na základě článku 60 téhož nařízení uděleno povolení pro zvláštní použití. Rozhodnutí o zahrnutí této látky do uvedené přílohy přijímá Komise na základě doporučení ECHA, které zohledňuje předběžné stanovisko Výboru členských států a připomínky, které se týkají zejména způsobů užívání, jež by měly být vyňaty z požadavku povolení podle čl. 58 odst. 2 dotčeného nařízení, a které předložily zúčastněné strany v rámci veřejné konzultace podle čl. 58 odst. 4 druhého pododstavce dotčeného nařízení.

- 31 Rozhodnutí zařadit látku uvedenou v článku 57 nařízení č. 1907/2006 do přílohy XIV uvedeného nařízení musí v souladu s čl. 58 odst. 1 písm. e) tohoto nařízení označovat zejména případné použití nebo kategorie použití osvobozené od požadavku povolení a případné podmínky pro tato osvobození. Udělení uvedených výjimek upravuje čl. 58 odst. 2 téhož nařízení, podle kterého použití nebo kategorie použití mohou být osvobozeny od požadavku povolení, je-li na základě stávajících zvláštních právních předpisů Společenství, které stanoví minimální požadavky týkající se ochrany lidského zdraví nebo životního prostředí pro použití látky, riziko náležitě kontrolováno.
- 32 Vzhledem k tomu, že žalobci v podstatě tvrdí, že podmínky stanovené v čl. 58 odst. 2 nařízení č. 1907/2006 byly splněny a že Komise byla povinna udělit výjimku na základě uvedeného ustanovení, je nejprve třeba přezkoumat, zda v projednávané věci existují „stávající zvláštní právní předpisy Společenství, které stanoví minimální požadavky týkající se ochrany lidského zdraví nebo životního prostředí pro použití [oxidu chromového]“. Pokud ano, následně bude třeba posoudit, zda „na základě [uvedených] zvláštních právních předpisů Společenství [...] [bylo] riziko náležitě kontrolováno“. Konečně pokud jsou tyto podmínky splněny, bude třeba přezkoumat, zda se Komise, která „může“ udělit výjimku, a která má tudíž v tomto ohledu prostor pro uvážení, dopustila nesprávného posouzení při výkonu své diskreční pravomoci.
- 33 Nejprve je třeba zdůraznit, že „právní předpisy Společenství“ ve smyslu čl. 58 odst. 2 nařízení č. 1907/2006 jsou právními normami, které byly přijaty určitou entitou v rámci Unie a jejichž cílem je vyvolat závazné účinky. Jak žalobci ostatně na jednání uznali, normy patřící do několika vnitrostátních právních řádů ani dobrovolné postupy tudíž nemohou splňovat první podmínku stanovenou v čl. 58 odst. 2 nařízení č. 1907/2006, neboť nepředstavují „stávající zvláštní právní předpisy Společenství, které stanoví minimální požadavky týkající se ochrany lidského zdraví nebo životního prostředí pro použití látky“. Proto není třeba zkoumat ani vnitrostátní normy uplatňované žalobci, ani dobrovolné postupy, na které odkazovali.
- 34 Pokud jde o sdělení Komise uvedené v bodě 25 výše, na které odkazují žalobci, je třeba poznamenat, že toto sdělení obsahuje informace týkající se hodnocení rizik a strategií jejich snižování, zejména pokud jde o oxid chromový. Naproti tomu je obsah tohoto sdělení nezávazný a neformuluje žádné jiné ustanovení, ale pouze podává informace zejména o výsledcích hodnocení rizik vyplývajících z používání oxidu chromového a informaci o tom, že Komise přijala doporučení ze dne 30. května 2008 o opatřeních na snižování rizik pro látky oxid chromový, dichroman amonný a dichroman draselný (Úř. věst. L 158, s. 65), na které uvedené sdělení odkazuje. Vzhledem k neexistenci jakékoli normativní povahy nelze toto sdělení považovat za „právní předpisy Společenství“ ve smyslu čl. 58 odst. 2 nařízení č. 1907/2006, jak ostatně uznali žalobci na jednání.
- 35 Proto není třeba zkoumat, zda směrnice, na které se odvolávají žalobci, a sice směrnice 98/24, 2004/37, 2010/75 a 2012/18, představují „stávající zvláštní právní předpisy Společenství, které stanoví minimální požadavky týkající se ochrany lidského zdraví nebo životního prostředí pro použití látky“ ve smyslu čl. 58 odst. 2 nařízení č. 1907/2006.
- 36 Zaprvé se žalobci, jakož i společnost Assogalvanica a další vedlejší účastníci, jejichž jména jsou uvedena v příloze II, dovolávají dvou směrnic, které patří do rámce ochrany pracovníků při práci, a sice směrnice 98/24 a 2004/37.
- 37 Pokud jde o směrnici 98/24, žalobci i společnost Assogalvanica a další vedlejší účastníci, jejichž jména jsou uvedena v příloze II, odkazují zejména na článek 1, čl. 4 odst. 1 a 2, čl. 5 odst. 2, čl. 6 odst. 2 a 3, a články 8 a 10 uvedené směrnice. Podle článku 1 této směrnice je jejím cílem stanovit „minimální požadavky na ochranu zaměstnanců před riziky pro jejich bezpečnost a zdraví, které vznikají nebo které by mohly vzniknout z účinků chemických činitelů, které se nacházejí na pracovišti, nebo v důsledku jakékoli pracovní činnosti zahrnující chemické činitele“. Tato směrnice stanoví především opatření, která mají zaměstnavatelé přijmout s cílem vyloučit nebo snížit riziko vyplývající z expozice zaměstnanců uvedeným látkám. Tato opatření zahrnují zejména povinnosti týkající se posuzování

rizika, kterému jsou vystaveni zaměstnanci na pracovišti (článek 4), nahrazení nebezpečných látek méně nebezpečnými látkami (článek 6), snížení množství takových látek (článek 6), individuální ochrany (článek 6), stálého zdravotního dohledu nad dotčenými zaměstnanci (článek 10) a nakonec informování zaměstnanců a příslušných orgánů (čl. 9 odst. 3). Předmětná směrnice tedy upravuje soubor opatření. Především je třeba vyvarovat se expozice zaměstnance nebezpečné látky, nejlépe nahrazením nebezpečné látky méně nebezpečnou látkou, a pokud to není možné, zavedením systému uzavřené výroby. Pokud není možné žádné z těchto opatření, musí být expozice zaměstnanců snížena co nejvíce prostřednictvím kolektivních ochranných opatření, jako například zlepšení systémů větrání a metod práce. Konečně pokud tato opatření nejsou dostatečná k zabránění expozici zaměstnanců, musí zaměstnavatel zatřetí stanovit opatření individuální ochrany, jako například poskytnutí vhodných ochranných prostředků.

- 38 Směrnice 98/24 se obecně vztahuje na všechny chemické činitele. Má obecnou platnost. Jejím cílem je zejména stanovit povinnosti, které musí dodržovat zaměstnavatelé, kteří musí zajistit přiměřenou úroveň bezpečnosti zaměstnanců na pracovišti. Je však třeba zdůraznit, že stanoví závazné limitní hodnoty expozice na pracovišti, pokud jde o látky zahrnuté v příloze I, ve které je v současnosti uvedeno pouze anorganické olovo a jeho sloučeniny. Pokud jde o ostatní látky, čl. 3 odst. 2 uvedené směrnice upravuje budoucí stanovení „směrných limitních hodnot expozice na pracovišti, které budou stanoveny na úrovni Společenství“, a že „[t]yto limitní hodnoty se zavádějí nebo mění postupem podle článku 17 směrnice 89/391/EHS s přihlédnutím k dostupným metodám měření“ a že „[č]lenské státy pravidelně informují organizace zaměstnanců a zaměstnavatelů o směrných limitních hodnotách expozice na pracovištích stanovených na úrovni Společenství“. Článek 3 odst. 3 této směrnice stanoví, že „[p]ro každý chemický činitel, pro který byla na úrovni Společenství zavedena směrná limitní hodnota expozice na pracovišti, zavedou členské státy s přihlédnutím k limitní hodnotě Společenství vlastní limitní hodnotu expozice na pracovišti určenou v souladu s vnitrostátními právními předpisy a zvyklostmi“. Článek 3 odst. 4 téže směrnice stanoví, že „[n]a úrovni Společenství mohou být vypracovány závazné limitní hodnoty expozice na pracovišti, které mimo faktorů, které byly podkladem pro zavedení směrných limitních hodnot expozice na pracovišti, odrážejí i faktory uskutečnitelnosti při zachování cíle zajištění ochrany zdraví zaměstnanců při práci“.
- 39 Pokud jde o vztah mezi směrnicí 98/24 a nařízením č. 1907/2006, nařízení č. 1907/2006 v bodě 5 svého odůvodnění stanoví, že „by se mělo uplatňovat, aniž jsou dotčeny právní předpisy Společenství týkající se pracovního prostředí a životního prostředí“, a v bodě 12 svého odůvodnění, že tímto nařízením „není dotčeno uplatňování směrnic o ochraně pracovníků a životního prostředí, zejména směrnice [2004/37] a směrnice [98/24], podle nichž se od zaměstnavatelů požaduje, aby vyloučili nebezpečné látky, je-li to z technického hlediska možné, nebo aby nebezpečné látky nahrazovali látkami méně nebezpečnými“. Článek 2 odst. 4 písm. a) uvedeného nařízení stanoví, že toto nařízení se použije, „aniž jsou dotčeny právní předpisy Společenství týkající se pracovního prostředí a životního prostředí, včetně směrnice [...] 89/391/EHS [...], směrnice [...] 96/61/ES [...], směrnice [98/24], směrnice [...] 2000/60/ES [...] a směrnice [2004/37]“.
- 40 Ve světle předcházejících úvah je třeba uznat, že vzhledem k tomu, že směrnice 98/24 neodkazuje na konkrétní látku, jak je tomu v případě uvedených látek, které jsou obsaženy v příloze I uvedené směrnice, nelze ji považovat ani za zvláštní, protože se použije obecným způsobem na všechny chemické látky, ani za právní předpis, který ukládá minimální požadavky, protože stanovuje pouze obecný rámec povinností zaměstnavatelů, kteří vystavují své zaměstnance rizikům vyplývajícím z používání chemických látek. Obecná povaha uvedené směrnice je jednoznačně prokázána skutečností, že zákonodárce v článku 3 této směrnice považoval stanovení limitních hodnot za okolnost, která je nedílnou součástí mechanismu ochrany zaměstnanců, a že pro látky, pro které takové hodnoty neexistují, je třeba tyto hodnoty ještě stanovit. Na rozdíl od toho, co tvrdí společnost Assogalvanica a další vedlejší účastníci, jejichž jména jsou uvedena v příloze II, Komisi tedy nelze vytýkat, že porušila čl. 58 odst. 2 nařízení č. 1907/2006, když vyžadovala limitní hodnoty expozice na pracovišti, jelikož vyžadování těchto limitních hodnot vyplývá z použití článku 3 této směrnice. Komise tedy nepřidala zvláštní požadavky z vlastní iniciativy, ale naopak se správně domnívala, že při

neexistenci limitních hodnot předmětná směrnice nepředstavuje „stávající zvláštní právní předpisy Společenství, které stanoví minimální požadavky týkající se ochrany lidského zdraví nebo životního prostředí pro použití látky“ ve smyslu čl. 58 odst. 2 nařízení č. 1907/2006.

- 41 A konečně, kdyby bylo třeba přijmout názor, který zastávají žalobci, podle něhož je směrnici 98/24 třeba považovat za zvláštní právní předpis bez ohledu na to, zda ukládá limitní hodnoty expozice na pracovišti, bylo by třeba na všechny chemické činitele pohlížet tak, že se na ně vztahují „stávající zvláštní právní předpisy Společenství, které stanoví minimální požadavky“. V takovém případě by prakticky vždy přicházelo v úvahu přiznání výjimky stanovené v čl. 58 odst. 2 uvedeného nařízení, a to navzdory skutečnosti, že toto ustanovení představuje úzce koncipovanou výjimku ze zásady zakotvené v článku 57 tohoto nařízení ve spojení s bodem 69 odůvodnění téhož nařízení, podle kterého látky vzbuzující mimořádné obavy musejí být zásadně zahrnuty do přílohy XIV předmětného nařízení a podrobeny postupu povolování podle článku 60 téhož nařízení. Z toho vyplývá, že názor, který zastávají žalobci, by mohl vážně ohrozit účel a fungování stanovené předmětným nařízením, a proto ho nelze přijmout.
- 42 Pokud jde o směrnici 2004/37, žalobci i společnost Assogalvanica a další vedlejší účastníci, jejichž jména jsou uvedena v příloze II, se dovolávají zejména článku 1, čl. 3 odst. 1, článku 4, čl. 5 odst. 1, 3 a 5 a článků 6 a 14 uvedené směrnice. Účelem této směrnice je podle jejího článku 1 „ochrana zaměstnanců proti rizikům pro jejich zdraví a bezpečnost včetně jejich prevence, která vznikají nebo která by mohla vzniknout z expozice karcinogenům nebo mutagenům při práci“. Tato směrnice stanoví „konkrétní minimální požadavky v této oblasti včetně limitních hodnot“. Předmětná směrnice tedy stejně jako směrnice 98/24 upravuje soubor opatření, která zahrnují zejména povinnosti týkající se hodnocení rizik, jimž jsou pracovníci vystaveni na pracovišti (čl. 3 odst. 2 až 4), nahrazení nebezpečných látek méně nebezpečnými látkami (článek 4), snižování množství takových látek (článek 5), individuální ochrany (články 8 a 10), stálého lékařského dohledu nad dotčenými zaměstnanci (článek 14) a nakonec informování zaměstnanců a příslušných orgánů (články 11, 12 a 19).
- 43 Směrnice 2004/37 se vztahuje na všechny karcinogeny nebo mutageny. Stanoví však závazné limitní hodnoty expozice na pracovišti pro benzen, vinylchlorid monomer a prach tvrdých dřev (příloha III). Článek 16 odst. 1 této směrnice stanoví, že „Rada postupem stanoveným v čl. 137 odst. 2 Smlouvy [o ES, nyní čl. 153 odst. 2 SFEU] stanoví ve směrnících na základě dostupných informací včetně vědeckých a technických údajů limitní hodnoty pro všechny karcinogeny nebo mutageny, u nichž je to možné, a je-li to nezbytné, jiné přímo související předpisy“. Bod 13 jejího odůvodnění v tomto ohledu upřesňuje, že „[l]imitní hodnoty expozice při práci musí být považovány za důležitou složku obecných opatření pro ochranu zaměstnanců“ a že „[t]yto limitní hodnoty musí být přezkoumány, kdykoli to bude nezbytné s ohledem na novější vědecké údaje“.
- 44 Jak bylo uvedeno v souvislosti se směrnicí 98/24, nemá nařízení č. 1907/2006 žádný vliv na uplatňování směrnic týkajících se ochrany pracovníků, včetně směrnice 2004/37, na kterou se vztahuje stejné odůvodnění jako odůvodnění uvedené v bodě 40 výše. Vzhledem k tomu, že směrnice 2004/37 neodkazuje na žádnou jinou látku kromě benzenu, vinylchlorid monomeru a prachu tvrdých dřev, pro které stanoví maximální hodnoty expozice na pracovišti, nelze ji považovat ani za „zvláštní“, ani za právní předpis, který ukládá minimální požadavky. Navíc stejně jako v případě směrnice 98/24 zákonodárce v článku 16 směrnice 2004/37 jasně uvedl, že stanovení limitních hodnot je nedílnou součástí mechanismu ochrany pracovníků a že pro látky, pro které takové hodnoty neexistují, je třeba tyto hodnoty ještě stanovit. Konečně vzhledem k čl. 57 písm. a) a b) nařízení č. 1907/2006, který zahrnuje karcinogenní a mutagenní látky do mechanismu povolování upraveného v hlavě VII tohoto nařízení, účel a fungování systému kontroly a ochrany stanoveného uvedeným nařízením by mohl být vážně ohrožen, kdyby se mělo mít za to, že směrnice 2004/37 je stávajícím zvláštním právním předpisem Společenství, který stanoví minimální požadavky týkající se ochrany lidského zdraví nebo

životního prostředí pro použití látky ve smyslu čl. 58 odst. 2 uvedeného nařízení pro jakoukoli karcinogenní nebo mutagenní látku. Stejně odůvodnění jako odůvodnění uvedené v bodě 41 výše se použije v souvislosti se směrnicí 2004/37.

- 45 Proto je třeba dospět k závěru, že pokud jde o oxid chromový, ani směrnice 98/24, ani směrnice 2004/37 nepředstavuje „stávající zvláštní právní předpis Společenství, který stanoví minimální požadavky týkající se ochrany lidského zdraví nebo životního prostředí pro použití látky“, ve smyslu čl. 58 odst. 2 nařízení č. 1907/2006.
- 46 Tento závěr není zpochybněn ostatními argumenty žalobců, společnosti Assogalvanica a dalších vedlejších účastníků, jejichž jména jsou uvedena v příloze II.
- 47 Žalobci nejprve tvrdí, že Komise tím, že v rámci uplatňování čl. 58 odst. 2 nařízení č. 1907/2006 vyžadovala limitní hodnoty expozice při práci, ve skutečnosti usilovala o uložení nikoli minimálních požadavků, ale maximálních požadavků. V této souvislosti je třeba připomenout, že kritérium založené na „minimálních požadavcích“ nelze považovat za kritérium, které označuje jakékoliv opatření stanovené legislativním aktem Unie. Pojem „minimální požadavek“ musí být chápán v tom smyslu, že na jedné straně představuje minimální standard v zájmu pracovníků nebo ostatních dotčených osob a na druhé straně umožňuje přijmout nebo uložit ještě přísnější opatření na vnitrostátní úrovni v rámci právních předpisů, které jsou přísnější než právní předpisy, kterými jsou na unijní úrovni ukládány minimální požadavky. Pouhá skutečnost, že jsou vyžadovány limitní hodnoty expozice při práci, tedy neimplikuje uplatňování maximálního požadavku, ale představuje minimální požadavek, který je možný ve smyslu čl. 58 odst. 2 nařízení č. 1907/2006.
- 48 Žalobci kromě toho tvrdí, že k tomu, aby byly právní předpisy „zvláštní“ ve smyslu čl. 58 odst. 2 nařízení č. 1907/2006, stačí, aby odkazovaly na kategorii látek, a zejména na kritéria klasifikace. První žalobce cituje dokument agentury ECHA nazvaný „Preparation of draft Annex XIV entries for the third recommendation of substances to be included in Annex XIV – General Approach“ (Příprava návrhů na zahrnutí látek do přílohy XIV – Obecný přístup), z něhož vyplývá, že zařazení látky do kategorií jako „karcinogenní látky“ nebo „mutagenní látky“ postačuje k tomu, aby byly právní předpisy týkající se jedné z těchto kategorií považovány za zvláštní.
- 49 Tento argument neobstojí.
- 50 Zprvce dokument citovaný žalobci je pouze sdělením agentury ECHA, kterým dotčené osoby informuje o přístupu, který bude uplatňovat, pokud jde o hodnocení zejména podmínek stanovených v čl. 58 odst. 2 nařízení č. 1907/2006. Tento dokument nemá žádnou právní sílu a není relevantní pro účely výkladu uvedeného článku unijním soudem.
- 51 Zadruhé ze znění bodu 5.1 druhého bodu odůvodnění dokumentu citovaného žalobci nelze vyvodit, že jakékoliv kritérium klasifikace postačuje k tomu, aby byly právní předpisy týkající se některé kategorie látek splňující toto kritérium považovány za zvláštní.
- 52 Nejprve je třeba poznamenat, že bod 5.1 druhý bod odůvodnění dokumentu citovaného žalobci odkazuje na náležitou kontrolu rizik. Je tedy sporné, zda ECHA chtěla uvedeným bodem odůvodněním upřesnit kritéria, která podle ní umožňují považovat právní předpisy za zvláštní.
- 53 Kromě toho ECHA v dokumentu citovaném žalobci upřesnila, že „obecně by měla dotčená právní úprava odkazovat na konkrétní látku, která má být zahrnuta do přílohy XIV [nařízení č. 1907/2006], a to buď uvedením jejího názvu, nebo odkazem na skupinu, do které tato látka patří, například uvedením klasifikačních kritérií nebo kritérií podle přílohy XIII [uvedeného nařízení]“. I kdyby ECHA měla v úmyslu upřesnit kritéria, která podle ní umožňují považovat právní předpisy za zvláštní, z předmětné pasáže lze vyvodit pouze to, že látka musí být především uvedena jako taková v právních předpisech a že pokud tomu tak není, bylo by možné považovat za předmět zvláštních právních

předpisů i kategorii látek, pokud by tyto právní předpisy přesto odkazovaly na zvláštní kategorii jiných látek. Zvláštní povaha právních předpisů vztahujících se na kategorii látek proto musí být srovnatelná se zvláštní povahou právních předpisů, které se vztahují pouze na jednu látku. Z toho vyplývá, že prostý odkaz na karcinogenní, mutagenní nebo chemické látky je příliš obecný.

- 54 V druhé řadě se žalobci dovolávají dvou směrnic patřících do rámce ochrany životního prostředí, a sice směrnice 2010/75 a 2012/18, přičemž však neupřesňují, v jakém ohledu tyto směrnice představují „stávající zvláštní právní předpisy Společenství, které stanoví minimální požadavky týkající se ochrany lidského zdraví nebo životního prostředí pro použití látky“, ve smyslu čl. 58 odst. 2 nařízení č. 1907/2006. Na podporu svých tvrzení odkazují pouze na přílohu A.22 žaloby, která, aniž uvádí autora nebo zdroj zprávy nazvané „Environmental Risk Reduction Strategy and Analysis of Advantages and Drawbacks for Hexavalent Chromium“ (Strategie pro snížení environmentálních rizik a analýza výhod a nevýhod používání oxidu chromového), přebírá čtvrtý oddíl této zprávy a má více než 40 stran. Podle jejich názoru směrnice 2010/75, jakož i dokument nazvaný „BREF“, a sice dokument odkazující na nejlepší dostupné techniky povrchové úpravy kovů a plastických hmot ze srpna roku 2006, zajišťují využití nejlepších dostupných technik, to znamená způsobů fungování, které jsou nejúčinnější, nejpokročilejší a nejsnáze proveditelné, s cílem zabránit emisím a jejich dopadu na životní prostředí nebo tyto emise snížit a zmenšit jejich dopad na životní prostředí.
- 55 Zaprvé je třeba konstatovat, že tato argumentace je nepřijatelná v rozsahu, v němž žalobci tvrdí, že směrnice 2010/75 a 2012/18 představují „stávající zvláštní právní předpisy Společenství, které stanoví minimální požadavky týkající se ochrany lidského zdraví nebo životního prostředí pro použití látky“, ve smyslu čl. 58 odst. 2 nařízení č. 1907/2006, protože Tribunálu nepřísluší, aby místo žalobců sám v rozsáhlé příloze A.22 žaloby vyhledal a identifikoval skutečnosti, na které obecně odkazují a které by mohl považovat za skutečnosti, jež mohou podpořit jejich tvrzení (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 29. listopadu 1993, Koelman v. Komise, T-56/92, Recueil, EU:T:1993:105, bod 23). Vzhledem k tomu, že se tato argumentace týká pouze kontroly rizik, je navíc i nepřijatelná, protože jen obecný odkaz na přílohu bez upřesnění relevantních částí nebo odstavců ani neumožňuje pochopit, proč má být riziko pokládáno za kontrolované. Pokud jde o dokument nazvaný „BREF“, platí totéž odůvodnění. Kromě toho je třeba uvést, že uvedený dokument nebyl Tribunálu dán k dispozici, a proto ho nemohl přezkoumat.
- 56 Zadruhé, i kdyby argumenty žalobců týkající se směrnice 2012/18 byly přípustné, nelze uvedenou směrnici v žádném případě považovat za „stávající zvláštní právní předpis Společenství, který stanoví minimální požadavky týkající se ochrany lidského zdraví nebo životního prostředí pro použití látky“, ve smyslu čl. 58 odst. 2 nařízení č. 1907/2006, a to ani navzdory skutečnosti, že tato směrnice je použitelná na oxid chromový podle části 1 své přílohy I ve spojení s přílohou VI tabulkou 3.1 indexovým číslem 024-001-00-0 nařízení č. 1272/2008.
- 57 Z článku 1 směrnice 2012/18 totiž vyplývá, že cílem této směrnice je stanovit pravidla pro prevenci „závažných havárií“, při kterých jsou přítomny nebezpečné látky, a omezení jejich následků pro lidské zdraví a životní prostředí, aby byla soudržným a účinným způsobem zajištěna vysoká úroveň ochrany v celé Unii. Uvedená směrnice ve svém čl. 5 odst. 1 stanoví obecné povinnosti hospodářských subjektů, které musí přijmout všechna nezbytná opatření k prevenci závažných havárií a omezení jejich následků pro lidské zdraví a životní prostředí. V příloze III písm. b) téže směrnice jsou upřesněny otázky, které je třeba řešit v rámci systému řízení bezpečnosti a které jsou hospodářské subjekty povinny zavést ve svých zařízeních podle článku 8 uvedené směrnice, a to zejména odbornou přípravu a zvyšování informovanosti zaměstnanců, stanovení a hodnocení závažných zdrojů rizik, kontrolu průmyslových zařízení, řízení změn, které mají být provedeny v zařízeních, procesech nebo skladovacích zařízeních, havarijní plánování, nepřetržité sledování plnění programu, hlášení havárií a pravidelnou kontrolu a hodnocení.

- 58 Příloha I směrnice 2012/18 kromě toho za účelem vymezení oblasti své působnosti stanoví kvalifikační množství přítomnosti nebezpečné látky v rámci jednoho podniku (v tunách). Tato směrnice se tedy nevztahuje na podniky, v nichž jsou přítomny nebezpečné látky v množstvích nižších, než jsou množství uvedená v sloupci 2 přílohy I části 1 nebo části 2 uvedené směrnice. Uvedená směrnice se naproti tomu vztahuje na podniky, které spadají do oblasti její působnosti jako „závody s podlimitním množstvím“ ve smyslu odstavce 2 článku 3 nebo jako „závody s nadlimitním množstvím“ ve smyslu odstavce 3 uvedeného článku. Příloha I též směrnice tedy nestanoví ani limitní hodnoty expozice na pracovišti, ani limitní hodnoty emisí podniku.
- 59 Cílem směrnice 2012/18 je tedy zajistit bezpečnost zařízení s cílem předcházet „závažným“ haváriím. Nevztahuje se ani na zvláštní používání nebezpečných látek v rámci běžných průmyslových činností podniku jako takových, ani na ochranu lidských jedinců před příliš vysokou expozicí nebezpečným látkám na pracovišti. Proto ji nelze považovat za „stávající zvláštní právní předpis Společenství, který stanoví minimální požadavky“, ve smyslu čl. 58 odst. 2 nařízení č. 1907/2006.
- 60 Zatřetí, i kdyby byly argumenty žalobců týkající se směrnice 2010/75 přípustné, je třeba poznamenat, že uvedenou směrnici nelze považovat za „stávající zvláštní právní předpis Společenství, který stanoví minimální požadavky týkající se ochrany lidského zdraví nebo životního prostředí pro použití látky“, ve smyslu čl. 58 odst. 2 nařízení č. 1907/2006.
- 61 Směrnice 2010/75 obsahuje podle svého článku 1 „pravidla týkající se integrované prevence a omezování znečištění vznikajícího v důsledku průmyslových činností“. Stanoví rovněž pravidla, která mají vyloučit, anebo pokud to není proveditelné, snížit emise do ovzduší, vody a půdy a předcházet vzniku odpadů, v zájmu dosažení vysoké úrovně ochrany životního prostředí jako celku. Podle svého článku 2 se tato směrnice vztahuje na průmyslové činnosti, které způsobují znečištění, uvedené v kapitolách II až VI. Tato směrnice se nevztahuje na výzkum, vývoj a zkoušení nových výrobků a postupů. Podle své přílohy I se použije zejména na činnosti spočívající v „[p]ovrchové úpravě kovů nebo plastických hmot s použitím elektrolytických nebo chemických postupů, je-li obsah lázni větší než 30 m³“. Článek 14 odst. 1 písm. a) ukládá členským státům, aby přijaly veškerá opatření nutná ke splnění požadavků podle článků 11 a 18 a zejména, aby stanovily mezní hodnoty emisí pro znečišťující látky uvedené v příloze II a další znečišťující látky, které by mohly být emitovány z dotyčného zařízení ve významném množství, se zřetelem k jejich povaze a možnosti přenosu z jedné složky životního prostředí do druhé. Tato příloha uvádí celou řadu látek, a zejména látek a směsí, při kterých bylo prokázáno, že při přenosu vzduchem, ve vodním prostředí nebo prostřednictvím vzduchu nebo vody mají karcinogenní nebo mutagenní účinky nebo vlastnosti, které mohou ovlivnit reprodukci.
- 62 Ačkoliv lze směrnici 2010/75 bez jakýchkoliv pochybností obecně uplatňovat na průmyslové emise pocházející z používání oxidu chromového, je třeba konstatovat, že tato směrnice neobsahuje žádné zvláštní ustanovení týkající se této látky. Použije se pouze na povrchovou úpravu kovů nebo plastických hmot s použitím elektrolytických nebo chemických postupů, je-li obsah lázni větší než 30 m³. Vztahuje se tedy na konkrétní průmyslový postup, který překračuje určitý vysoký objemový práh, a nikoli na konkrétní látku tohoto postupu, a nevztahuje se na všechny druhy tohoto postupu, zejména na postupy, které nepřekračují uvedený práh.
- 63 Ze všech předcházejících úvah vyplývá, že žalobci, společnost Assogalvanica a další vedlejší účastníci, jejichž jména jsou uvedena v příloze II, neprokázali ohledně oxidu chromového existenci „stávajících zvláštních právních předpisů Společenství, které stanoví minimální požadavky týkající se ochrany lidského zdraví nebo životního prostředí pro použití látky“, ve smyslu čl. 58 odst. 2 nařízení č. 1907/2006.
- 64 Pokud jde o druhou podmínku stanovenou v čl. 58 odst. 2 nařízení č. 1907/2006, a to náležitě kontrolované riziko při zohlednění stávajících zvláštních právních předpisů Společenství, které stanoví minimální požadavky týkající se ochrany lidského zdraví nebo životního prostředí pro použití látky, je třeba uvést, že jak bylo uvedeno v bodě 32 výše, výjimku lze udělit, pouze pokud jsou splněny všechny

podmínky uvedené v tomto ustanovení. Pokud neexistují stávající zvláštní právní předpisy Společenství ukládající minimální požadavky týkající se ochrany lidského zdraví nebo životního prostředí pro použití látky, není třeba uvedenou druhou podmínku přezkoumávat. Navíc je třeba uvést, že vzhledem k výrazu „*compte tenu*“ obsaženému ve francouzské verzi uvedeného ustanovení a výrazům použitým v jiných jazykových verzích tohoto ustanovení, jako německý výraz „*auf der Grundlage*“ a anglický výraz „*on the basis of*“, musí být kontrola rizika založena na uvedených stávajících zvláštních právních předpisech Společenství. V případě neexistence takových právních předpisů je ovšem nemožné, aby nějaká kontrola rizik, i kdyby byla prokázána, mohla z takových právních předpisů vyplývat, což je již samo o sobě dostatečným důvodem pro konstatování, že druhá podmínka není v projednávaném případě splněna. Argumentace uplatňovaná žalobci s cílem prokázat, že ve skutečnosti jsou rizika plynoucí z různých způsobů používání oxidu chromového z jiných důvodů prakticky neexistující, ba dokonce zanedbatelná nebo kontrolovaná, nevykazuje souvislost mezi údajnou kontrolou rizik a stávajícími zvláštními právními předpisy Společenství, a je tudíž neúčinná.

- 65 Vzhledem k tomu, že nebyly splněny všechny podmínky stanovené v čl. 58 odst. 2 nařízení č. 1907/2006, neměla Komise v projednávané věci prostor pro uvážení, pokud jde o udělení výjimky na základě uvedeného článku. Tribunál však poznamenává, že pokud by byly podmínky uvedené v bodě 32 výše splněny, diskreční pravomoc Komise by nebyla neomezená a neopravňovala by ji přijmout svévolná opatření. Nicméně ani v takovém případě by argumenty žalobců, společnosti Assogalvanica a dalších vedlejších účastníků, jejichž jména jsou uvedena v příloze II, nemohly obstát, protože na základě předložených důkazů by nebylo možné konstatovat, že prostor pro uvážení Komise byl natolik omezen, že byla povinna udělit požadovanou výjimku.
- 66 Vzhledem ke všem výše uvedeným úvahám je třeba dospět k závěru, že Komise neporušila čl. 58 odst. 2 nařízení č. 1907/2006, když neudělila výjimku, o kterou žádali žalobci. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení tohoto článku je tedy třeba zamítnout.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu ze zjevně nesprávného posouzení

- 67 Žalobci v podstatě zpochybňují vědecký základ napadeného aktu, přičemž jejich hlavním argumentem je, že Komise vhodným způsobem neposoudila otázku, zda byla rizika plynoucí z různých způsobů využití v průmyslovém odvětví chromového pokovování kontrolována.
- 68 Vzhledem k tomu, že druhý žalobní důvod je třeba zamítnout z důvodu, že první podmínka stanovená v čl. 58 odst. 2 nařízení č. 1907/2006 nebyla splněna, není namístě zkoumat otázku, zda jsou kontrolována rizika plynoucí z různých způsobů využití v průmyslovém odvětví chromového pokovování, jak bylo uvedeno v bodě 63 výše.
- 69 Proto je třeba konstatovat, že i kdyby se Komise před přijetím napadeného aktu skutečně dopustila zjevně nesprávného posouzení, Tribunál nemůže vyhovět návrhovému žádání žalobců, kterým se domáhají částečného zrušení napadeného aktu v rozsahu, v němž tento napadený akt nestanoví udělení výjimky, o kterou žalobci požádali.
- 70 Za těchto okolností nemůže první žalobní důvod obstát, a proto je třeba jej zamítnout jako neopodstatněný.

K třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady proporcionality

- 71 Žalobci, podporováni společnostmi Assogalvanica a dalšími vedlejšími účastníky, jejichž jména jsou uvedena v příloze II, tvrdí, že za okolností projednávané věci bylo nepřiměřené uplatnit zákaz jakéhokoliv používání oxidu chromového, který byl *de facto* zaveden napadeným aktem. Podle jejich názoru je třeba zohlednit zejména skutečnost, že tato látka se především používá v průmyslovém odvětví chromového pokovování jako meziprodukt ve smyslu čl. 3 bodu 15 nařízení č. 1907/2006.

- 72 Komise, podporovaná agenturou ECHA, tyto argumenty zpochybňuje.
- 73 Ve světle úvah uvedených v rámci druhého žalobního důvodu je třeba konstatovat, že vzhledem k tomu, že Komise neměla v projednávané věci prostor pro uvážení, pokud jde o udělení výjimky na základě čl. 58 odst. 2 nařízení č. 1907/2006, jelikož nebyly splněny všechny podmínky stanovené uvedeným článkem, nemohla se ani dopustit porušení zásady proporcionality tím, že tento článek uplatnila tak, jak jí to tento článek ukládá. Vzhledem k tomu, že Komise musela přijmout rozhodnutí o neudělení výjimky, nemohla z tohoto důvodu porušit zásadu proporcionality.
- 74 Argument žalobců by proto mohl obstát – jak správně poznamenala Komise – jen pokud by se vztahoval na legalitu čl. 58 odst. 2 nařízení č. 1907/2006 jako takovou. Jak však žalobci upřesnili na jednání, nevznáší námitku protiprávnosti směřující proti tomuto článku.
- 75 Pokud jde o argument společnosti Assogalvanica a dalších vedlejších účastníků, jejichž jména jsou uvedena v příloze II, podle kterého oxid chromový jakožto meziprodukt ve smyslu čl. 3 bodu 15 nařízení č. 1907/2006 nemusí podléhat požadavku povolení podle hlavy VII nařízení č. 1907/2006, je třeba konstatovat, že v rozsahu, v němž mají tito vedlejší účastníci v úmyslu dovolávat se v rámci tohoto argumentu nepoužitelnosti hlavy VII podle čl. 2 odst. 8 uvedeného nařízení, jde o žalobní důvod, který může změnit předmět sporu, jak ho určili hlavní účastníci řízení, a který je proto nepřípustný (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 28. července 2011, Diputación Foral de Vizcaya a další v. Komise, C-474/09 P až C-476/09 P, EU:C:2011:522, bod 111). Tento argument je v každém případě rovněž neopodstatněný, jelikož tito vedlejší účastníci nepředložili žádný důkaz, že by oxid chromový mohl být považován za meziprodukt ve smyslu čl. 3 bodu 15 tohoto nařízení. Navrhují nicméně, aby sám Tribunál vyhodnotil, „zda přeměna oxidu chromového na pochromovaný kov v rámci postupu chromování splňuje podmínky vyžadované pro výjimku upravenou v čl. 2 odst. 8 [dotčeného] nařízení, nebo podpůrně pro výjimku podle čl. 58 odst. 2 [tétoho nařízení], takže striktní zahrnutí oxidu chromového do přílohy XIV je bez výjimky nezákonné“. Tribunálu však nepřísluší, aby si opatřil důkazy, které účastníci řízení nepředložili.
- 76 Vzhledem k tomu, že tento argument se týká pouze otázky, zda bylo rozhodnutí Komise nepřiznat výjimku ve smyslu čl. 58 odst. 2 nařízení č. 1907/2006 nepřiměřené, jak žalobci uvedli na jednání, je neúčinný z důvodů uvedených v bodě 73 výše.

77 Třetí žalobní důvod tedy musí být zamítnut.

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení práva na obhajobu a zásad řádné správy a „nejvyšší kvality vědeckých posouzení“

78 Žalobci uplatňují dvě výtky. V rámci první výtky uplatňují porušení svého práva na obhajobu, když zejména tvrdí, že při neexistenci přístupu k údajům obsaženým ve zprávě MEGA nemohli v plném rozsahu odůvodnit svůj návrh na vynětí z požadavku povolení. V rámci druhé výtky se dovolávají porušení zásad řádné správy a „nejvyšší kvality vědeckých posouzení“ zejména z důvodu, že Komise a agentura ECHA neměly k dispozici uvedenou zprávu, a nemohly tedy vyhodnotit všechny dostupné údaje, a že údaje předložené prvním žalobcem v rámci veřejné konzultace nebyly náležitě zohledněny.

79 Komise, podporovaná agenturou ECHA, tyto argumenty zpochybňuje.

– K první výtce, vycházející z porušení práva na obhajobu

80 Pokud jde o první výtku, je třeba připomenout, že hlava VII nařízení č. 1907/2006 neupravuje existenci práva podat návrh na udělení výjimky a že žalobci byli jako zúčastněné osoby vyzváni, aby podali „připomínky zejména k použitím, která by měla být osvobozena od požadavku povolení“ pouze v rámci čl. 58 odst. 4 uvedeného nařízení.

- 81 Veřejná konzultace upravená v čl. 58 odst. 4 nařízení č. 1907/2006 však zúčastněným osobám nepřiznává zvláštní procesní práva, jako je právo na přístup k dokumentům, které byly dány k dispozici agentuře ECHA nebo Komisi v rámci postupu zahrnutí látek do přílohy XIV tohoto nařízení. Uvedený článek stanoví pouze právo předložit připomínky. Žalobci však netvrdili, že by ECHA nebo Komise nerespektovaly jejich právo předkládat připomínky v rámci výše uvedené veřejné konzultace. Argumentace žalobců, že bylo porušeno jejich právo na obhajobu, tudíž nemůže obstát.
- 82 Tento závěr není zpochybněn judikaturou, kterou uplatňují žalobci. Bod 130 rozsudku ze dne 9. září 2008, Bayer CropScience a další v. Komise (T-75/06, Sb. rozh., EU:T:2008:317), sice odkazuje zejména na dodržování práva na obhajobu „v každém řízení vedeném vůči osobě“, avšak v projednávané věci nelze postup týkající se zahrnutí oxidu chromového do přílohy XIV nařízení č. 1907/2006 považovat za „řízení vedené vůči“ žalobcům. Kromě toho skutečnost, že článek 58 uvedeného nařízení stanoví veřejnou konzultaci, nemá vliv na skutečnost, že ani ECHA, ani Komise nejsou podle tohoto článku povinny vyslechnout jednotlivce, který by mohl být napadeným aktem dotčen (v tomto smyslu a obdobně viz usnesení ze dne 12. prosince 2003, Bactria v. Komise, C-258/02 P, Recueil, EU:C:2003:675, bod 43). Konečně v rozsahu, v němž žalobci zmiňují článek 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, s. 43; Zvl. vyd. 01/03, s. 331), je třeba konstatovat, že toto nařízení nemůže měnit rozsah čl. 58 odst. 4 nařízení č. 1907/2006, a tudíž nemůže vytvářet procesní práva, která nařízení č. 1907/2006 nestanoví. Žalobci ostatně netvrdili, že by došlo k porušení nařízení č. 1049/2001.
- 83 Za těchto okolností neexistovala povinnost Komise, aby pouze pro účely veřejné konzultace zpřístupnila dokumenty, které byly přezkoumány v rámci dřívějšího postupu, a to včetně zprávy MEGA. Otázka, zda Komise měla zprávu MEGA a zda byla schopna zpřístupnit tento dokument, tedy není relevantní. Proto je třeba první výtku zamítnout.

– K druhé výtce, vycházející z porušení zásad řádné správy a „nejvyšší kvality vědeckých posouzení“

- 84 Pokud jde o druhou výtku, je třeba předeslat, že Komise neporušila čl. 58 odst. 2 nařízení č. 1907/2006. Kromě toho, jak vyplývá z přezkumu první výtky čtvrtého žalobního důvodu, Komise ani ECHA neporušily procesní práva žalobců. A konečně v rámci přijímání rozhodnutí o udělení výjimky mohly Komise a ECHA rovněž upustit od hodnocení otázky, zda byla rizika plynoucí z určitých způsobů použití oxidu chromového kontrolována.
- 85 Za těchto okolností je třeba konstatovat, že i kdyby bylo vědecké hodnocení ze strany ECHA a Komise provedeno nevhodným způsobem, jak to tvrdí žalobci, k takovým pochybením by došlo ve fázích předcházejících samotnému postupu, a to zejména při vypracovávání dokumentace podle přílohy XV, a nemohla by vést ke zrušení rozhodnutí o neudělení výjimky podle čl. 58 odst. 2 nařízení č. 1907/2006. Toto rozhodnutí totiž bylo stejně jako doporučení agentury ECHA založeno pouze na neexistenci „stávajících zvláštních právních předpisů Společenství, které stanoví minimální požadavky týkající se ochrany lidského zdraví nebo životního prostředí pro použití látky“, ve smyslu čl. 58 odst. 2 uvedeného nařízení, a nikoliv na kontrole rizik. Případná pochybení týkající se vědeckého posouzení kontroly rizik v průběhu předchozích fází postupu, a to zejména při vypracovávání předmětné dokumentace, proto nemohla mít žádný vliv na legalitu tohoto rozhodnutí.
- 86 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy musí být žaloba zamítnuta.

K návrhu na znovuotevření ústní části řízení

- 87 Vzhledem k předcházejícím úvahám nebylo namístě vyhovět ani návrhu na znovuotevření ústní části řízení.

- 88 Jak totiž vyplývá z čl. 113 odst. 2 písm. c) jednacího řádu, jakož i z judikatury, je Tribunál povinen vyhovět návrhu na znovuotevření ústní části řízení pro účely zohlednění nově uváděných skutečností pouze, pokud jej dotčený účastník řízení zakládá na takových skutečnostech, které by mohly rozhodujícím způsobem ovlivnit výsledek sporu a které nemohl uplatnit před koncem ústní části řízení [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. září 2006, Roquette Frères v. Komise, T-322/01, Sb. rozh., EU:T:2006:267, bod 323].
- 89 V projednávané věci se nové skutečnosti předložené žalobci týkají výlučně údajů obsažených ve zprávě MEGA a otázky, zda se Komise a ECHA dopustily zjevně nesprávného posouzení při svém vědeckém posouzení kontroly rizik ve fázích postupu, který předcházel postupu, jehož cílem bylo rozhodnutí týkající se udělení výjimky podle čl. 58 odst. 2 nařízení č. 1907/2006.
- 90 Jak bylo konstatováno v bodech 68 a 69 výše, i kdyby se Komise skutečně dopustila zjevně nesprávného posouzení před přijetím napadeného aktu, nemůže Tribunál vyhovět návrhovému žádání žalobců na částečné zrušení napadeného aktu v rozsahu, v němž tento napadený akt nestanoví udělení výjimky, jehož se žalobci domáhají.
- 91 Nové skutečnosti předložené žalobci proto nemohou rozhodujícím způsobem ovlivnit výsledek sporu.
- 92 Ze stejného důvodu není ani namístě vyslechnout účastníky řízení, pokud jde o dopad vědeckého posouzení na výsledek sporu.

K nákladům řízení

- 93 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Podle čl. 138 odst. 1 uvedeného jednacího řádu nesou orgány, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, vlastní náklady řízení. Podle čl. 138 odst. 3 tohoto jednacího řádu může Tribunál rozhodnout, že jiní vedlejší účastníci než účastníci uvedení v odstavcích 1 a 2 téhož ustanovení ponесou vlastní náklady řízení.
- 94 Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a žalobci neměli ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedeným uložit povinnost nést vlastní náklady řízení a nahradit náklady řízení Komise.
- 95 Vedlejší účastníci a ECHA ponесou vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (pátý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se zamítá.**
- 2) **Verein zur Wahrung von Einsatz und Nutzung von Chromtrioxid und anderen Chrom-VI-verbindungen in der Oberflächentechnik eV (VECCO) a žalobci, jejichž jména jsou uvedena v příloze I, ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.**
- 3) **Assogalvanica a další vedlejší účastníci, jejichž jména jsou uvedena v příloze II, ponесou vlastní náklady řízení.**
- 4) **Evropská agentura pro chemické látky (ECHA) ponесе vlastní náklady řízení.**

Dittrich

Schwarcz

Tomljenović

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 25. září 2015.

Podpisy

PŘÍLOHA I

Adolf Krämer GmbH & Co. KG, se sídlem v Ulmu (Německo),
AgO Argentum GmbH Oberflächenveredelung, se sídlem v Norimberku (Německo),
Alfred Kruse GmbH Metallveredelungen, se sídlem v Langenfeldu (Německo),
AL-Oberflächenveredlungsgesellschaft m.b.H., se sídlem ve Wuppertalu (Německo),
Anke GmbH & Co. KG Oberflächentechnik, se sídlem v Essenu (Německo),
ATC Armoloy Technology Coatings GmbH & Co. KG, se sídlem v Mosbachu (Německo),
August Schröder GmbH & Co. KG Oberflächenveredelung, se sídlem v Hemeru (Německo),
August Sure KG, se sídlem v Lüdenscheidu (Německo),
Baaske Oberflächenveredlung GmbH, se sídlem ve Wuppertalu (Německo),
Hartchrom Beck GmbH, se sídlem v Güglingenu (Německo),
Bredt GmbH, se sídlem v Meschede (Německo),
Breidert Galvanic GmbH, se sídlem v Darmstadtu (Německo),
Chrom-Müller Metallveredelung GmbH, se sídlem v Oberndorf a. N. (Německo),
Chrom-Schmitt GmbH & Co. KG, se sídlem v Baden-Badenu (Německo),
C. Hübner GmbH, se sídlem v Marktoberdorfu (Německo),
C. W. Albert GmbH & Co. KG, se sídlem v Hemer-Bredenbruchu (Německo),
Detlef Bingen Gesellschaft mit beschränkter Haftung, se sídlem v Langenfeldu (Německo),
Dittes Oberflächentechnik GmbH, se sídlem v Keltenu (Německo),
Duralloy Süd GmbH, se sídlem ve Villingen-Schwenningenu (Německo),
Durochrom-Bogatzki, se sídlem v Oberndorf a. N. (Německo),
Metallveredlung Emil Weiß GmbH & Co. KG, se sídlem v Mitwitzu (Německo),
Ewald Siodla Metallveredlungsgesellschaft mbH, se sídlem ve Wittenu (Německo),

Flügel CSS GmbH & Co. KG, se sídlem v Solingenu (Německo),
Fritz Zehnle Galvanische Anstalt, Inh. Gerd Joos e.K., se sídlem v Tribergu (Německo),
Galvanoform Gesellschaft für Galvanoplastik mbH, se sídlem v Lahru (Německo),
Galvano Herbert Geske e.K., se sídlem v Solingenu (Německo),
Galvanotechnik Friedrich Holst GmbH, se sídlem v Hamburku (Německo),
Galvano Weis, Weis GmbH & Co., Galvanische Werkstätte KG, se sídlem v Emmeringu (Německo),
gebr. böge Metallveredelungs GmbH, se sídlem v Hamburku (Německo),
Hans Giesbert GmbH & Co. KG, se sídlem v Mömbrisu (Německo),
Groz-Beckert KG, se sídlem v Albstadtu (Německo),
GTW GmbH, se sídlem ve Werlu (Německo),
GWC Coating GmbH, se sídlem ve Villingen-Schwenningenu (Německo),
Hartchrom Beuthel GmbH, se sídlem v Schwelmu (Německo),
Hartchrom Erb GmbH, se sídlem ve Weiterstadtu (Německo),
Hartchrom GmbH, se sídlem v Karlsruhe (Německo),
Hartchrom GmbH Werner Kreuz, se sídlem v Blumbergu (Německo),
Hartchrom Schoch GmbH, se sídlem v Sternenfelsu (Německo),
Hartchrom Teikuro Automotive GmbH, se sídlem v Sternenfelsu (Německo),
Heine Optotechnik GmbH & Co. KG, se sídlem v Herrschingu (Německo),
Heinrich Schnarr GmbH Metallveredlungswerk, se sídlem v Mainaschaffu (Německo),
Heinrich Schulte Söhne GmbH & Co. KG, se sídlem v Arnsbergu (Německo),
Heinz Daurer und Söhne GmbH & Co. KG Metall-Veredelung-Lampertheim, se sídlem v Lampertheimu (Německo),
Helmut Gossmann Metallveredelungs-GmbH, se sídlem v Goldbachu (Německo),
Henry Gevekoth GmbH, se sídlem v Hamburku (Německo),
Heyer GmbH Oberflächentechnik, se sídlem v Lübecku (Německo),
HFJ Galvano Kiel GmbH, se sídlem v Kielu (Německo),
Hueck Engraving GmbH & Co. KG, se sídlem ve Viersenu (Německo),
Imhof Hartchrom GmbH, se sídlem v Karlstadtu (Německo),

Johannes Jander GmbH & Co. KG Metalloberflächenveredelung, se sídlem v Iserlohnu (Německo),

Johann Maffei GmbH & Co. KG, se sídlem v Iserlohn-Simmernu (Německo),

Kesseböhmer Beschlagsysteme GmbH & Co. KG, se sídlem v Bad Essenu (Německo),

Knipex-Werk C. Gustav Putsch KG, se sídlem ve Wuppertalu (Německo),

Kreft & Röhrig Gesellschaft mit beschränkter Haftung, se sídlem v Troisdorf-Friedrich-Wilhelms Hütte (Německo),

Kriebel Metallveredelung GmbH, se sídlem v Kirschfurtu (Německo),

LKS Kronenberger GmbH Metallveredlungswerk, se sídlem v Seligenstadtu (Německo),

Kunststofftechnik Bernt GmbH, se sídlem v Kaufbeurenu (Německo),

L B – Oberflächentechnik GmbH, se sídlem ve Wuppertalu (Německo),

Linder Metallveredelungsgesellschaft mit beschränkter Haftung, se sídlem v Albstadtu (Německo),

Metallisierwerk Peter Schreiber GmbH, se sídlem v Düsseldorfu (Německo),

Montanhydraulik GmbH, se sídlem v Holzwickedenu (Německo),

Morex SpA, se sídlem v Crespano del Grappa (Itálie),

Motoren-Sauer Instandsetzungs-GmbH, se sídlem v Hösbachu (Německo),

MSC/Copperflow Ltd, se sídlem v Boltonu, Greater Manchester (Spojené království),

Neumeister Hydraulik GmbH, se sídlem v Neuenstadt am Kocher (Německo),

Nießler Metallveredelung GmbH, se sídlem v Röthenbach a. d. Pegnitz (Německo),

Norddeutsche Hartchrom GmbH & Co. KG, se sídlem v Ganderkesee (Německo),

Oberflächenzentrum Elz GmbH, se sídlem v Limburgu (Německo),

OK Oberflächenveredelung GmbH & Co. KG, se sídlem v Sundernu (Německo),

OTH Oberflächentechnik Hagen GmbH & Co. KG, se sídlem v Hagenu (Německo),

OT Oberflächentechnik GmbH & Co. KG, se sídlem v Schwerinu (Německo),

Präzisionsgalvanik GmbH Wolfen, se sídlem v Bitterfeld-Wolfenu (Německo),

Rahrbach GmbH, se sídlem v Heiligenhausu (Německo),

Rudolf Clauss GmbH & Co. KG Metallveredlung, se sídlem v Mülheim a. d. Ruhr (Německo),

Rudolf Jatzke Galvanik-Hartchrom Günter Holthöfer GmbH & Co. KG, se sídlem v Bielefeldu (Německo),

Schaeffler Technologies AG & Co. KG, se sídlem v Herzogenaurachu (Německo),
Scherer GmbH, se sídlem v Haslach im Kinzigtal (Německo),
Schmitz Hydraulikzylinder GmbH, se sídlem v Büttelbornu (Německo),
Schnarr Metallveredlung GmbH, se sídlem ve Waiblingenu (Německo),
Schornberg Galvanik GmbH, se sídlem v Lippstadtu (Německo),
Robert Schrubstock GmbH & Co. KG, se sídlem ve Velbertu (Německo),
Schulte Hartchrom GmbH, se sídlem v Arnsbergu (Německo),
Schwing GmbH, se sídlem v Sankt Stefan im Lavanttal (Rakousko),
Silit-Werke GmbH & Co. KG, se sídlem v Riedlingenu (Německo),
Steinbach & Vollmann GmbH & Co. KG, se sídlem v Heiligenhausu (Německo),
Strötzel Oberflächentechnik GmbH & Co. KG, se sídlem v Hildesheimu (Německo),
Süss Oberflächentechnik GmbH, se sídlem ve Wetzlaru (Německo),
Thoma Metallveredelung GmbH, se sídlem v Heimertingenu (Německo),
Viemetall Viersener Metallveredlung Pottel GmbH & Co. KG, se sídlem ve Viersenu (Německo),
Walzen-Service-Center GmbH, se sídlem v Oberhausenu (Německo),
Wavec GmbH, se sídlem v Eisenhüttenstadtu (Německo),
Wilhelm Bauer GmbH & Co. KG, se sídlem v Hannoveru (Německo),
Willy Remscheid Galvanische Anstalt GmbH, se sídlem v Solingenu (Německo),
Willy Remscheid Kunststofftechnik GmbH, se sídlem ve Velbertu (Německo),
Wiotec, Inhaber Udo Wilmes e.K., se sídlem v Ense (Německo),
Wissing Hartchrom GmbH, se sídlem v Lohmaru (Německo),
alfi GmbH Isoliergefäße, Metall- und Haushaltswaren, se sídlem ve Wertheimu (Německo),
BIA Kunststoff- und Galvanotechnik GmbH & Co. KG, se sídlem v Solingenu (Německo),
Siegfried Boner e.K., se sídlem ve Villingen-Schwenningenu (Německo),
Bruchmühlbacher Galvanotechnik (BG) GmbH, se sídlem v Bruchmühlbach-Miesau (Německo),
C + C Krug GmbH, se sídlem ve Velbertu (Německo),
Collini GmbH, se sídlem v Apergu (Německo),

Collini Gesellschaft m.b.H, se sídlem v Hohenemsu (Rakousko),
Collini GmbH, se sídlem v Marchtrenku (Rakousko),
Collini Wien GmbH, se sídlem ve Vídni (Rakousko),
Federal-Mogul TP Europe GmbH & Co KG, se sídlem v Burscheidu (Německo),
Fischer GmbH & Co. surface technologies KG, se sídlem v Katzenelnbogenu (Německo),
Friederici Oberflächenveredlung GmbH, se sídlem v Iserlohn (Německo),
Galvano Wittenstein GmbH, se sídlem v Solingenu (Německo),
Gedore-Werkzeugfabrik GmbH & Co. KG, se sídlem v Remscheidu (Německo),
Gerhardi Kunststofftechnik GmbH, se sídlem v Lüdenscheidu (Německo),
Gosma – Werkzeugfabrik und Metallveredelung Weber GmbH, se sídlem v Gosheimu (Německo),
Hartchrom-Meuter Ernst Meuter GmbH & Co. KG, se sídlem v Solingenu (Německo),
Hartchrom Spezialbeschichtung Winter GmbH, se sídlem v Treuen (Německo),
Hasler AG, Aluminiumveredlung, se sídlem v Turgi (Švýcarsko),
Hartchrom Haslinger Oberflächentechnik GmbH, se sídlem v Linci (Rakousko),
Henschel Harteloxal GmbH & Co. KG, se sídlem v Schorndorfu (Německo),
Kammin Metallveredelung KG, se sídlem v Friesenheimu (Německo),
Karl-Heinz Bauer GmbH Galvanische Anstalt, se sídlem v Ispringenu (Německo),
Maschinenfabrik KBA-Mödling AG, se sídlem v Maria Enzersdorfu (Rakousko),
Albert Kießling Galvanische Werke GmbH, se sídlem v Neusäßu (Německo),
KME Germany GmbH & Co. KG, se sídlem v Osnabrücku (Německo),
Lahner KG, se sídlem v Brunn am Gebirge (Rakousko),
Liebherr-Aerospace Lindenberg GmbH, se sídlem v Lindenbergu (Německo),
MTU Aero Engines AG, se sídlem v Mnichově (Německo),
MTU Maintenance Hannover GmbH, se sídlem v Langenhagenu (Německo),
Münze Österreich AG, se sídlem ve Vídni (Rakousko),
Nehlsen-BWB Flugzeug-Galvanik Dresden GmbH & Co. KG, se sídlem v Drážďanech (Německo),
Orbis Will GmbH + Co. KG, se sídlem v Ahausu (Německo),

Riag Oberflächentechnik AG, se sídlem ve Wängi (Švýcarsko),
Franz Rieger Metallveredlung, se sídlem v Steinheim am Albuch (Německo),
Saxonia Galvanik GmbH, se sídlem v Halsbrücke (Německo),
Schweizer Galvanotechnic GmbH & Co. KG, se sídlem v Heilbronn (Německo),
G. Schwepper Beschlag GmbH + Co, se sídlem v Heiligenhausu (Německo),
R. Spitzke Oberflächen- und Galvanotechnik GmbH & Co. KG, se sídlem v Barsbüttelu (Německo),
Stahl Judenburg GmbH, se sídlem v Judenburgu (Rakousko),
VTK Veredelungstechnik Krieglach GmbH, se sídlem v Krieglachu (Rakousko),
STI Surface Technologies International Holding AG, se sídlem v Steinachu (Švýcarsko),
Witech GmbH, se sídlem v Remscheidu (Německo),
Kurt Zecher GmbH, se sídlem v Paderbornu (Německo),
De Martin AG, Metallveredelung, se sídlem ve Wängi (Švýcarsko),
Hattler & Sohn GmbH, se sídlem ve Villingen-Schwenningenu (Německo),
Alfacrom 2000 Srl, se sídlem ve Fiume Venetu (Itálie),
F.LLI Angelini Sud Srl, se sídlem v Arzanu (Itálie),
Bertola Srl, se sídlem v Marene (Itálie),
Bugli Srl, se sídlem v Scandicci (Itálie),
Burello Srl, se sídlem v Pavia di Udine (Itálie),
Galvanica CMB Di Bittante Franco EC – Snc, se sídlem v Scorzé (Itálie),
Casprini Gruppo Industriale SpA, se sídlem v Cavrili (Itálie),
C. F. G. Rettifiche Srl, se sídlem v Argentě (Itálie),
CIL – Cromatura e Rettifica Srl, se sídlem v Esine (Itálie),
Cromatura Dura Srl, se sídlem v Lozze (Itálie),
Cromital Srl, se sídlem v Parmě (Itálie),
Cromoflesch Di Bolletta Giuseppe & C. – Snc, se sídlem v Salzanu (Itálie),
Cromogalante Srl, se sídlem v Padově (Itálie),
Cromotrevigiana Srl, se sídlem v Ponzano Venetu (Itálie),

Elezinco Srl, se sídlem v Castelfidardu (Itálie),

Galvanica Nobili Srl, se sídlem v Marano sul Panaru (Itálie),

Galvanotecnica Vignati Srl, se sídlem v Canegrati (Itálie),

Galvitek Srl, se sídlem ve Veroně (Itálie),

Gilardoni Vittorio Srl, se sídlem v Mandello del Lariu (Itálie),

Industria Galvanica Dalla Torre Ermanno e Figli Srl, se sídlem ve Villorbě (Itálie),

La Galvanica Trentina Srl, se sídlem v Roveretu (Itálie),

Nicros Srl, se sídlem v Coneglianu (Itálie),

O.C.M. Di Liboà Mauro & C. – Snc, se sídlem v Mondovì (Itálie),

Rubinetterie Zazzeri SpA, se sídlem v Incisa Valdarnu (Itálie),

Silga SpA, se sídlem v Castelfidarnu (Itálie),

Surcromo Di Suttora Marco, se sídlem v Pieve Emanuele (Itálie),

Tobaldini SpA, se sídlem v Altavilla Vicentině (Itálie),

Tre Albi SNC Di Trentin Silvano Bittante Mario & Albanese Giancarlo, se sídlem ve Vedelagu (Itálie),

Adolf Boos GmbH & Co. KG, se sídlem v Iserlohn (Německo),

Henkel Beiz- und Elektropolieretechnik GmbH & Co. KG, se sídlem ve Waidhofen an der Thaya (Rakousko),

Saueressig GmbH + Co.KG, se sídlem ve Vredenu (Německo),

Saueressig Polska sp. z o.o., se sídlem v Tarnowo Podgorně (Polsko),

Wetzel GmbH, se sídlem v Grenzach-Wyhlen (Německo),

Wetzel sp. z o.o., se sídlem v Duchnowě (Polsko),

Apex Cylinders Ltd, se sídlem v Bristolu (Spojené království),

Federal-Mogul Burscheid GmbH, se sídlem v Burscheidu (Německo),

Federal-Mogul Friedberg GmbH, se sídlem ve Friedbergu (Německo),

Federal-Mogul Vermögensverwaltungs-GmbH, se sídlem v Burscheidu (Německo),

Federal-Mogul Operations Francie SAS, se sídlem v Saint-Jean-de-la-Ruelle (Francie),

Dietmar Schrick GmbH, se sídlem v Solingenu (Německo),

Cromatura Dalla Torre Sergio Snc Di Dalla Torre Sergio EC, se sídlem v Breda di Tiave (Itálie),

Hartchromwerk Brunner AG, se sídlem v Sankt Gallenu, (Švýcarsko),

Schulz Hartchrom GmbH, se sídlem v Hamburku (Německo).

PŘÍLOHA II

Ecometal, se sídlem v Trevisu (Itálie),

Comité européen pour le traitement de surface (CETS), se sídlem v Lovani (Belgie),

Österreichische Gesellschaft für Oberflächentechnik (AOT), se sídlem ve Vídni (Rakousko),

Surface Engineering Association (SEA), se sídlem v Birminghamu (Spojené království),

Zentralverband Oberflächentechnik e.V. (ZVO), se sídlem v Hildenu (Německo),

Eco-Chim Galvanotecnica di Antoniazzi G. & C. Snc, se sídlem v Codognè (Itálie),

Heiche Oberflächentechnik GmbH, se sídlem v Schwaigernu (Německo),

Schwäbische Härtetechnik Ulm GmbH & Co. KG, se sídlem v Ulmu (Německo),

Trattamento superfici metalliche Srl (TSM), se sídlem v Schiu (Itálie),

Aros Hydraulik GmbH, se sídlem v Memmingenu (Německo),

Berndorf Band GmbH, se sídlem v Berndorfu (Rakousko),

Eberhard Derichs Maschinen- und Apparatebau GmbH, se sídlem v Krefeldu (Německo),

Friedrich Fausel Metalldrückerei, se sídlem v Herrlingenu (Německo),

Goldhofer AG, se sídlem v Memmingenu (Německo),

Heidelberger Druckmaschinen AG, se sídlem v Heidelbergu (Německo),

Huhtamaki Flexible Packaging Deutschland GmbH & Co. KG, se sídlem v Ronsbergu (Německo),

ITW Automotive Products GmbH, se sídlem v Hodenhagenu (Německo),

Josef Van Baal GmbH, se sídlem v Krefeldu (Německo),

Kleinvoigtsberger Elektrobauelemente GmbH, se sídlem v Großschirma (Německo),

Kniggendorf & Kögler GmbH, se sídlem v Laatzenu (Německo),

Liebherr-Components Kirchdorf GmbH, se sídlem v Kirchdorfu (Německo),

Max Hilscher GmbH, se sídlem v Dornstadtu (Německo),

Mora Metrology GmbH, se sídlem v Aschaffenburgu (Německo),

Norsystec – Nohra-System-Technik – GmbH, se sídlem v Nohra (Německo),

Otto Littmann Maschinenfabrik – Präzisionsmechanik GmbH, se sídlem v Hamburku (Německo),

Provertha Connectors Cables & Solutions GmbH, se sídlem v Pforzheimu (Německo),

Roland Merz, s bydlištěm v Ober-Ramstadtu (Německo),

Schwing-Stetter Baumaschinen GmbH, se sídlem ve Vídni (Rakousko),

SML Maschinengesellschaft mbH, se sídlem v Lenzingu (Rakousko),

ThyssenKrupp Steel Europe AG, se sídlem v Duisburgu (Německo),

Windmüller & Hölscher KG, se sídlem v Lengerichu (Německo).